C57 – FIN4

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

6 december 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ALGEMEEN BELEID, FINANCIEN EN BEGROTING

Vraag om uitleg van de heer Didier Ramoudt tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de belasting op de automatische ontspannings-toestellen

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

Donderdag 6 december 2001

VOORZITTER : De heer Marc van den Abeelen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 12.32 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Didier Ramoudt tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de belasting op de automatische ontspanningstoestellen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Ramoudt tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de belasting op de automatische ontspanningstoestellen.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, ik zou graag een vrij technische vraag stellen over de belasting op de automatische ontspanningstoestellen.

De taks op de automatische ontspanningstoestellen is een forfaitaire, vooraf te betalen taks. Vroeger had de belastingplichtige geen enkele mogelijkheid om deze taks terug te vorderen indien de uitbating van de toestellen omwille van omstandigheden buiten de wil van de betrokkene niet langer mogelijk was.

Door middel van het decreet van 6 juli 2001 houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001 heeft de Vlaamse regering een einde willen stellen aan deze onbillijke situatie. Vroeger gebeurde het wel eens dat de heffingsgrondslag van de belasting niet langer aanwezig was en dat de belastingplichtige niet tot een terugvordering van de belasting kon overgaan. Dit betekent dat een aantal mensen indertijd voor niets die taks hebben betaald.

Het decreet van 6 juli 2001 stelt dat deze belasting kan worden teruggestort indien de belastingplichtige wordt getroffen door een of andere vorm van overmacht die het hem onmogelijk maakt om zijn toestellen verder uit te baten. De terugbetaling bedraagt 100, 75, 50 of 25 percent van het oorspronkelijk betaalde bedrag. Dit percentage is afhankelijk van het kwartaal van het aanslagjaar waarin de uitbater het betrokken toestel niet langer opstelt. De uitbater dient wel te bewijzen dat hij geen oorzakelijke rol in de ingeroepen overmacht speelt en dat hij deze situatie niet zelf heeft uitgelokt.

Artikel 32 van het decreet van 6 juli 2001 stelt dat de Vlaamse regering de nadere regels inzake de terugbetaling van de belasting dient te bepalen. Deze regeling is nog steeds niet operationeel omdat de Vlaamse regering nog steeds geen uitvoeringsbesluiten heeft opgesteld. Hetzelfde geldt uiteraard voor ontspanningstoestellen die door de Vlaamse regering in een andere categorie worden ondergebracht. Indien een uitbater bij het begin van het aanslagjaar de verschuldigde taks betaalt, loopt hij het risico dat het reglement verandert. Aangezien de terugbetaling nog steeds niet geregeld is, zou hij in dat geval de taks voor niets hebben betaald.

Mijnheer de minister, waarom is deze decretale bepaling nog steeds niet uitgevoerd ? Welke timing hebt u voor ogen om artikel 32 van het voornoemde decreet ten uitvoer te brengen en de mogelijkheid tot terugbetaling te regelen ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, artikel 34 van de federale wet op de kansspelen, de kansspeleninrichtingen en de bescherming van de spelers van 7 mei 1999 bepaalt dat de uitbating van kansspelinrichtingen van klasse 2, de zogenaamde speelautomatenhallen, afhankelijk is van een tussen de gemeente van vestiging en de uitba-

Van Mechelen

ter af te sluiten convenant. De wet stelt eveneens dat ten hoogste 180 kansspelinrichtingen van klasse 2 worden toegestaan.

Op 8 maart 2001 heeft de heer Decaluwe in deze commissie de minister-president, toen nog bevoegd voor Financiën, gevraagd naar de mogelijkheid van een teruggave van vooraf betaalde belastingen op automatische ontspanningstoestellen. De speelautomatenhallen moeten de belasting op de automatische ontspanningstoestellen vooraf betalen. Het gaat om een forfaitaire belasting. Als de gemeenten waar de speelautomatenhallen zijn gevestigd geen convenant afsluiten, hebben de lunaparken de belasting betaald zonder dat ze de toestellen daadwerkelijk kunnen uitbaten. De federale wetgeving – het wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen – voorziet terzake in geen enkele mogelijkheid tot teruggave. Om aan deze onbillijke situatie tegemoet te komen, heeft minister-president Dewael in zijn antwoord een passende regeling aangekondigd. Deze belofte werd snel omgezet in het programmadecreet of het decreet van 6 juli 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001.

Via dit programmadecreet is een nieuwe bepaling in het wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen ingeschreven. Daarin is opgenomen dat de reeds betaalde belasting voor een toestel dat wegens overmacht niet wordt opgesteld of in de loop van het eerste, tweede of derde kwartaal van het aanslagjaar niet meer wordt opgesteld, wordt terugbetaald ten belope van het volledige bedrag, drie vierde van dat bedrag, de helft of een vierde ervan.

In datzelfde artikel staat dat de Vlaamse regering de regels inzake terugbetaling zal bepalen. De teruggaveregeling is een algemene regeling, teneinde het gelijkheidsbeginsel voor alle belastingplichtigen te respecteren. Op 8 juni organiseerde de Abafim een vergadering met de federale administratie die verantwoordelijk is voor de invordering, om te bespreken hoe de terugbetaling het best kan worden georganiseerd. De belasting op de automatische ontspanningstoestellen wordt nog steeds door de federale administratie ingevorderd. De uitwerking van de teruggaveregeling kan dus het best in onderling overleg gebeuren.

De federale administratie heeft inmiddels nogal wat bedenkingen geformuleerd bij het door het Vlaams Parlement goedgekeurde principe van teruggave van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen. Minister-president Dewael heeft op 10 juli een schrijven gericht aan de federale minister Reynders. Daarin wordt gewezen op de autonomie van het Vlaams Gewest inzake de belasting op de automatische ontspanningstoestellen. De minister-president heeft erop gewezen dat het principe van de mogelijkheid tot teruggave vervat zit in een decretale regeling die kracht van wet heeft en dus moet worden uitgevoerd. De minister-president heeft aangedrongen op een volledige en correcte uitvoering. Ten gevolge van dit initiatief hebben de federale administratie en Abafim inmiddels de bespreking opnieuw aangevat. We proberen nu zo vlug mogelijk de toepassingsmodaliteiten vast te leggen.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Hij herhaalt wat in het decreet staat. Ik ben echter niet veel wijzer geworden over het tijdstip waarop dat wordt uitgevoerd. Binnen drie weken breekt er een nieuw jaar aan. Dan worden de lunaparken geconfronteerd met de onzekerheid of men dat geld zal terugkrijgen. In het decreet is bepaald dat dit moet, maar dat gebeurt niet automatisch. Ik ben van mening dat dit voor nieuwjaar moet worden geregeld en in het Staatsblad moet worden gepubliceerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 12.41 uur.*